

Sygn. akt VU 1702/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głównyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 20 listopada 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1702/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 20 listopada 2013 r. odmówił przyznania J. B. prawa do emerytury określonej art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), gdyż do dnia wejścia w życie tej ustawy, do dnia 01 stycznia 1999 r. udowodnił 23 lata, 6 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych wobec wymaganych co najmniej 25 lat takich okresów. Jednocześnie organ rentowy uznał do stażu pracy ogółem okres pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym ojca od 21 czerwca 1975 r. do 16 września 1975 r., po ukończeniu nauki w szkole, a przed podjęciem zatrudnienia. Nie uznał natomiast okresu pracy od 08 lipca 1973 r. do 20 czerwca 1975 r., ponieważ w tym okresie wnioskodawca uczęszczał do szkoły poza miejscem zamieszkania i praca mogła mieć jedynie charakter pomocy w gospodarstwie.

W odwołaniu od powyższej decyzji J. B. wniósł o jej zmianę w całości poprzez stwierdzenie, iż spełnił warunki określone art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. B., ur. (...) niespornie udokumentował wraz z uznanym okresem pracy w gospodarstwie rolnym ojca od 21 czerwca 1975 r. do 16 września 1975 r. łącznie 23 lata, 6 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

(niesporne)

Ojciec wnioskodawcy, S. B. posiadał w latach 1956 – 1975 gospodarstwo rolne o pow. 2,33 ha, położone we wsi R., gm. G..

dowód: zaświadczenie, k. 11 akt emerytalnych.

Wnioskodawca był zameldowany na pobyt stały w gospodarstwie ojca w czasie od 07 lipca 1957 r. do 20 grudnia 1984 r.

dowód: zaświadczenie o zameldowaniu, k. 12 akt emerytalnych.

Poza wnioskodawcą w gospodarstwie mieszkali jego ojciec, ur. w (...) r. S. B., ur. w (...) r. matka H., ur. w (...) r. siostra D. oraz ur. w (...) r. brat M.. S. B. pracował zawodowo na (...) a matka H. zajmowała się gospodarstwem.

W okresie od września 1972 r. do 20 czerwca 1975 r. wnioskodawca był uczniem (...) Szkoły Zawodowej w G., odległej od miejsca jego zamieszkania o około 7 km. W związku z nauką J. B. przebywał poza miejscem zamieszkania od poniedziałku do soboty w godzinach od 8:00 do 13:00. Przejazdy pomiędzy miejscem zamieszkania i szkołą zajmowały wnioskodawcy około 1 godziny dziennie.

(niesporne)

Ojciec wnioskodawcy pracował w systemie 12/24 godziny. Jego matka zajmowała się gospodarstwem. W gospodarstwie były 3 krowy, 2 cielaki, 3 maciory a także drób oraz nutrie. Rodzice J. B. uprawiali żyto, pszenicę, ziemniaki i buraki.

dowód: zeznania świadków: C. K., e-protokół 00:15:00 – 00:20:00,

J. M., e-protokół 00:22:00 – 00:26:00,

wyjaśnienia J. B., e-protokół 00:30:00 – 00:34:00.

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie gdyż pozbawione jest uzasadnionych podstaw.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 8 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 10 lat pracy w szczególnych warunkach.

W sprawie bezspornym był fakt iż na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca wykazał wymagane 10 lat okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach, w dacie wydania decyzji przez organ emerytalny miał skończony wiek 55 lat oraz nie był członkiem OFE.

Sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiadał nadto wymagane co najmniej 25 lat pracy okresów składkowych i nieskładkowych.

Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony nie spełnił powyższego warunku bowiem według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r. wykazał 23 lata, 6 miesięcy i 10 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Z przyczyn wskazanych w zaskarżonej decyzji organ rentowy nie uznał wskazanego w niej okresu pracy w gospodarstwie od 08 lipca 1973 r. do 20 czerwca 1975 r.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również, traktowane jak okres składkowy, przypadające przed dniem 01 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W świetle zebranego w sprawie materiału niesporny w sprawie jest fakt, że rodzice J. B. posiadali gospodarstwo rolne, o niewielkiej powierzchni zaledwie 2.33 ha. W gospodarstwie tym pracowali zdolni do pracy jego ojciec oraz matka. Stale w tym gospodarstwie pracowała matka wnioskodawcy, która nie pracowała zawodowo. Miała zatem dostatecznie dużo czasu na to, by poradzić sobie z porannym obrządkiem niezbyt zdaniem Sądu licznego inwentarza, 3 krów, 2 cielaków, 3 macior, drobiu oraz nutrii. W odróżnieniu od niej podstawowym w spornym okresie obowiązkiem ubezpieczonego była nauka. O ile zatem J. B. wykonywał w godzinach porannych jakieś prace, to mogły one mieć charakter pomocy doraźnej. Wnioskodawca musiał mieć czas na spożycie posiłku, przygotowanie się do szkoły i przejazd do szkoły w G.. Ojciec ubezpieczonego pracował na zmiany w systemie 12/24 godzin. Co drugi dzień przez całą dobę przebywał w gospodarstwie i miał zatem dostatecznie dużo czasu na to by wspomóc matkę J. B. w pracach związanych z obrządkiem inwentarza żywego. W sumie zdaniem Sądu rodzice wnioskodawcy, przy niewątpliwie niewielkiej pomocy dzieci byli w stanie wykonać wszystkie konieczne prace związane z codziennym prowadzeniem niewielkiego gospodarstwa rolnego. Niewątpliwie po powrocie ze szkoły wnioskodawca pomagał rodzicom w niektórych pracach. W tych obiektywnych okolicznościach brak jest dostatecznie uzasadnionych podstaw do przyjęcia, że J. B. stale pracował w gospodarstwie rolnym w wymiarze co najmniej połowy obowiązującego w spornym okresie czasu. Ze względu na ustalone w sprawie fakty oraz powyższe rozważania nie było zdaniem Sądu realnego zapotrzebowania na jego stałą pracę w gospodarstwie, we wskazanym wymiarze. Ze względu na niewielką powierzchnię gospodarstwa oraz rodzaj upraw (żyto, pszenica, ziemniaki i buraki), zapotrzebowanie na pracę J. B. przy pracach polowych także nie było istotne. Podstawowe prace polowe, takie jak orka i siew z pewnością wykonywał jego ojciec. Z pomocy wnioskodawcy rodzice korzystali zapewne w pracach związanych z sezonowym jedynie sadzeniem i następnie zbieraniem ziemniaków. Ubezpieczony był zapewne angażowany także w okresie żniw. Wszystkie te prace mają charakter jedynie sezonowy i ze względu na niewielki areal gruntów, były wykonywane w stosunkowo krótkim czasie. Ustalone w sprawie fakty oraz powyższe rozważania uzasadniają zdaniem Sądu ocenę, że wnioskodawca udzielał rodzicom w ich gospodarstwie pomocy przy wykonywaniu niektórych prac. Brak jest natomiast podstaw do przyjęcia, że praca ta miała charakter stały i była świadczona w wymiarze nie niższym od połowy obowiązującego wymiaru czasu pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.